

RÉSUMÉS - ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

N. ΚΟΝΟΜΗΣ, *Σχετικά με τον καινούριο Φώτιο, ΙΙΙ.*

Καθῆκον τοῦ ἐκδότη ἢ μελετητῆ ἑνὸς κειμένου εἶναι νὰ διορθώσῃ τις φθορὲς ἢ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ δυσνόητα χωρία. Ὅπου ὑπάρχουν οἱ δυσκολίες αὐτὲς εἶναι προτιμότερο νὰ κάνει κανεὶς καὶ μιὰ ἄστοχη ἀκόμα εἰκασία παρὰ νὰ παραβλέψῃ τὸ πρόβλημα. Μὲ τὸ ἄρθρο αὐτὸ συνεχίζεται ἡ κριτικὴ ἐξέταση ὀρισμένων λημμάτων τοῦ νέου λεξικοῦ τοῦ Φωτίου. Τὶς πρὸ πολλῆς φορὲς διορθώνεται — πάντοτε δοκιμαστικὰ — τὸ λῆμμα ἢ ἡ ἐξήγησή του. Καμιὰ φορὰ γίνεται ἀναδιοργάνωση λήμματος καὶ ἐξήγησης ἢ δίδεται καινούρια στίξις γιὰ νὰ ἔχουμε τὸ ἀπαιτούμενο νόημα. Ἄλλες φορὲς ἐξηγεῖται γιὰτί δὲν πρέπει νὰ ἀλλάξῃ ἡ «γλῶσσα» ἢ ὑποδεικνύεται κάποια ἀξεπέραστη δυσκολία. Τέλος, σπάνια, γιὰ διευκρίνιση μιᾶς ἐξήγησης, γίνεται ἀναφορὰ σὲ τύπους τῆς κοινῆς νεοελληνικῆς ἢ καὶ σὲ νεοελληνικοὺς διαλεκτικούς τύπους.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΣΑΛΟΓΛΟΥ, *Ορισμός, ενότητα των αρετών και η πλατωνική «εξέλιξη».*

Ἡ κριτικὴ μελέτη τῆς πλατωνικῆς ἀντίληψης τοῦ ορισμοῦ καὶ τῆς ἐνόητας τῶν ἀρετῶν, βασισμένη στη μαρτυρία τῶν κειμένων, θέτει σε ἀμφισβήτηση τὴν ἐγκυρότητα τοῦ ἰσχυρισμοῦ πὼς οἱ διάλογοι ἀντανακλοῦν τὰ στάδια τῆς προσωπικῆς ἐξέλιξης τοῦ Πλάτωνα κατὰ τὸ χρόνο συγγραφῆς τους.

Μια σύντομη διερεύνηση τῶν ορισμῶν, ὅπως παρουσιάζονται στους διαλόγους *Λάχης*, *Χαρμίδης*, *Εὐθύφρων*, *Πρωταγόρας*, *Ἰππίας Μείζων*, *Γοργίας*, *Μένων*, *Πολιτεία*, *Φαῖδρος*, *Θεαίτητος* καὶ *Νόμοι*, δείχνει πὼς οἱ πλατωνικοὶ ορισμοὶ παρουσιάζουν τουλάχιστον πέντε κοινὰ χαρακτηριστικὰ καὶ πὼς ἀπὸ ἀποψη μορφῆς καὶ περιεχομένου κανένα στοιχεῖο δὲν στηρίζει τὸν ἰσχυρισμὸ «ἐξέλιξης» στὸν Πλάτωνα ὡς πρὸς τὸ σημεῖο αὐτό.

Σε σχέση με τις ἀρετές, τίθενται τὰ ἐρωτήματα α) ἀν ὁ περιορισμὸς τους σε τέσσερις «καρδινάλιες» διαπιστώνεται μόνον κατὰ τὸ χρόνο συγγραφῆς τῆς *Πολιτείας* καὶ β) ἀν μετὰ τὸν ορισμὸ τους στὸ βιβλίον IV τοῦ ἴδιου δια-

λόγου ο αριθμός τους καθιερώνεται έκτοτε σε τέσσερις. Η απάντηση και στα δύο ερωτήματα είναι αρνητική, με βάση μαρτυρίες από σχετικά χωρία του *Πρωταγόρα* και του *Συμποσίου* στην πρώτη περίπτωση, και του *Λάχητα*, *Πρωταγόρα*, *Μένωνα*, *Πολιτείας* και *Νόμων* στη δεύτερη.

Μια κριτική θεώρηση του κατά πόσο πράγματι ο Πλάτωνας επιδιώκει την επίτευξη ορισμού στους πρώιμους διαλόγους αλλά βρίσκεται ακόμη ο ίδιος σε προσωπική «απορία» να το κατορθώσει, οδηγεί στο συμπέρασμα πως η επίτευξη απόλυτων ορισμών δεν είναι ο κύριος στόχος του στους απορητικούς διαλόγους και πως κατά πάσα πιθανότητα άλλοι σκοποί επιδιώκονται και επιτυγχάνονται στους διαλόγους αυτούς.

Εξετάζοντας στα κείμενα αν οι ορισμοί των τεσσάρων κυρίων αρετών της *Πολιτείας* εμφανίζονται ξανά στο διάλογο αυτό ή στους μεταγενεστέρους του, διαπιστώνεται πως ο Πλάτωνας δεν κάνει ποτέ ξανά χρήση αυτών των ορισμών.

Σχετικά με τον ισχυρισμό ορισμένων ερμηνευτών πως οι ορισμοί των κυρίων αρετών του βιβλίου IV της *Πολιτείας* αποτελούν την απάντηση - λύση των ατελών ορισμών των πρώιμων διαλόγων *Λάχης*, *Χαρμίδης*, *Θρασύμαχος*, τα κείμενα στηρίζουν την άποψη πως, όπως οι ατελείς ορισμοί πρέπει να θεωρηθούν μέσα στα συμφραζόμενα και τους στόχους των πρώιμων πλατωνικών έργων, έτσι και οι «ψυχολογικοί» ορισμοί της *Πολιτείας* πρέπει να ιδωθούν σε σχέση με τα συμφραζόμενα και τους σκοπούς μιας μεταρρυθμισμένης πολιτείας.

Τέλος, μια μελέτη του θέματος της ενότητας των αρετών, που ξεκινά από τον *Λάχητα* και τον *Πρωταγόρα* και οδηγεί μέσα από τον *Γοργία* και τον *Μένωνα* στην *Πολιτεία* και τους *Νόμους*, φανερώνει μια συνεπή και μη «εξελισσόμενη» γραμμή. Σημαντικό αριθμό αποδεικτικών χωρίων προσφέρουν τα βιβλία I, III, IV και XII των *Νόμων*. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η επιστροφή του Πλάτωνα προς το τέλος του τελευταίου του έργου στη δραματική μορφή και το απορητικό περιεχόμενο των νεανικών διαλόγων. Αυτό το ανεξήγητο κατά πολλούς «πρόβλημα των *Νόμων*» ενισχύει αποφασιστικά τη θέση της μη εξέλιξης του Πλάτωνα όσον αφορά τις βασικές αντιλήψεις του πάνω στο θέμα του ορισμού και της ενότητας των αρετών. Αυτό ακριβώς το αδιάσπαστο νήμα των θέσεων του πάνω στα δύο αυτά θέματα αποτελεί και μια απόδειξη της ενότητας της πλατωνικής σκέψης.

D. A. CHRISTIDIS, *Bacchylide, «Epinicies» 3, 44-45.*

On trouve chez Bacchylide, *Epinicies* 3, 44-45, l'expression *χρυσό]-δίνας Πακτωλός*, conformément à la restitution généralement admise de

F. G. Kenyon. Jusqu'à présent, les chercheurs mentionnaient trois témoignages d'auteurs byzantins qui présentent cette expression et un quatrième qui ne concerne que l'adjectif *χρυσοδίνης*. L'auteur relève deux autres témoignages d'auteurs byzantins pour l'expression *χρυσοδίνης Πακτωλός* et un autre encore pour l'adjectif *χρυσοδίνης*. Étant donné que les sept témoignages mentionnés sont des 12e et 13e siècles, l'auteur se demande si l'on n'avait pas encore conservé à cette époque une anthologie de poésie lyrique contenant aussi des fragments de Bacchylide.

G. ΚΕΗΑΓΙΟΓΛΟΥ, *Observations complémentaires sur l' «Histoire de Ptocholéon»*.

Dans cet article, l'auteur formule quelques brèves propositions complémentaires concernant le récit en vers de l' *Histoire de Ptocholéon* (14e siècle). Selon l'auteur, a) l'application de l'analyse «logique» de Cl. Bremond permet une meilleure compréhension de la structure du poème et du genre littéraire auquel il appartient, b) certains éléments linguistiques de la version «P» de l'oeuvre conduisent à la situer très vraisemblablement à Chypre.

L'article fournit aussi des précisions complémentaires, notamment de vocabulaire; l'auteur s'oppose à bien des remarques ou hypothèses de G. Danezes dans son compte-rendu critique de la *BZ* 75 (1982) 23-28. Enfin, l'auteur apporte un certain nombre de corrections qui concernent son étude, *Édition critique de l' Histoire de Ptocholéon...*, Salonique 1978.

C. G. PATRINELIS, *Répartition des populations grecques par sexe et par groupes d'âges. (Fin XVIe - début XIXe siècle)*.

Les sources relatives à ce problème démographique sont peu nombreuses et ne couvrent ni toute la période examinée dans cet article, ni la totalité des zones de population grecque. Les sources qui existent sont presque toutes vénitiennes et concernent par conséquent les régions grecques qui étaient autrefois sous domination vénitienne, comme la Crète, les îles ioniennes et certaines parties du Péloponnèse. Parmi ces sources, on a choisi les mieux fondées. Les données relatives à ce sujet qui en ont été tirées — après traitement critique — sont pré-

sentées en quatre tables de base (A', B', Γ', Δ' en nombres absolus et parallèlement A'-1, B'-1, Γ'-1, Δ'-1 en pourcentage). Suivent ensuite six tables qui fournissent des analyses plus spéciales. Plus concrètement, les tables se réfèrent aux lieux et aux époques historiques qui suivent:

Table A' (et A'-1): Crète, îles ioniennes, 1583-1584.

Table B' (et B'-1): Zante, Argolide, Cynurie, Nauplie, 1651-1700.

Table Γ' (et Γ'-1): Îles ioniennes et trois bourgs côtiers d'Épire, 1760.

Table Δ' (et Δ'-1): Îles de Patmos, des Paxes, d'Ithaque, de Céphalonie et Kalarites d'Épire, 1773-1823.

Dans la Table E', on résume les moyennes générales des quatre tables de base et on les compare aux données correspondantes sur la population de la France en 1776 et sur celle de la Grèce en 1879 et en 1978.

Dans la Table ΣΤ' sont répartis par sexe et par petits groupes d'âges (de dix ou de quinze années) trois petits échantillons de population de la fin du XVIIe siècle.

Dans la Table Ζ' sont réunies des informations sur la quantité en pourcentage de population masculine active (de 14 à 60 ans) au XVIe siècle dans des villes et dans des agglomérations rurales séparément.

La Table Η' montre le rapport de masculinité (sex ratio) dans des agglomérations urbaines et dans les agglomérations rurales aux époques que représentent les quatre tables de base (A', B', Γ', Δ').

Dans la Table Θ' sont recomposées les données générales des quatre Tables de base en sorte que les populations urbaines et rurales peuvent être réparties par sexe et par groupes d'âges séparément. Il est ainsi possible d'effectuer des comparaisons entre ces deux groupes sociaux.

Dans la Table Ι' sont déduits les taux de population économiquement dépendante (personnes âgées et enfants) et les taux de vieillissement de la population pendant les périodes que représentent les quatre tables de base (A', B', Γ', Δ').

Toutes les tables sont accompagnées d'un texte dans lequel on donne les sources, on fait leur évaluation critique, on résoud en partie certains problèmes et on note la bibliographie relative au sujet.

Les appréciations générales sur les principales caractéristiques démographiques, les traits spécifiques et le développement des populations grecques durant la période en question sont résumés dans le dernier paragraphe sous le titre «Observations et conclusions».

CONST. MINAS, *Observations sur la langue des «Βραχέα Χρονικά» («Chroniques brèves»)*.

Il s'agit d'observations sur la langue des «Βραχέα Χρονικά» («Chroniques brèves») qu'a éditées Peter Schreiner. Elles concernent surtout la restitution du texte (additions, rejets, lectures), le commentaire sur la signification des mots, l'examen de certains phénomènes de langue. En général, l'auteur justifie des formes grammaticales et des constructions des *Chroniques* que l'éditeur a corrigées en se fondant sur la grammaire et sur la syntaxe du grec ancien, ce qui lui a fait négliger de précieux indices concernant la datation des phénomènes de langue, par exemple *σάββατον* pour *σαββάτον* du manuscrit, *έσω* pour *έσσω*, *μετά δε του* pour *μετά και του*, *εβιστίρισαν* pour *εβιστιρίσαν*, etc. L'auteur propose les corrections suivantes: au lieu de (*έβρεξε*) *τάρικο, κάρικο*, «fardéau, grande quantité», au lieu de † *σολίμικα †, σωλαίμικα*, «affection interne de la gorge»; il justifie aussi la graphie *εμπιτάρησε* «il a amené des habitants» (italien *abitare*) du manuscrit et rejette la correction *εμπατάρισε* «il a battu» (italien *battere*).

K. KARAPOTOSOGLU, *L'étymologie du mot άγούδουρας (Hypericum)*.

Au début de l'article, l'auteur définit quelles sont les plantes auxquelles se rapporte le mot *άγούδουρας* (*Hypericum crispum*, *Hyp. empetrifolium*, *Hyp. hircinum* = *Androsaemum hircinum*, *Rhododendrum luteum*); suivent ensuite les divers points de vue qui ont été formulés pour l'étymologie de ce mot:

1. M. K. Stefanidis le fait dériver du mot *άκρούδουρας* > *άκρούδουρας* > *άγρούδουρας* > *άγούδουρας*;
2. N. P. Andriotis rapproche le mot *άγούδουρας* de l'adjectif *βούδορος, βουδόρος* en grec ancien (= celui qui écorche les boeufs);
3. I. K. Papaïoannou fait venir le mot *άγούδουρας* de *αιγόδωρος*, parce que ce buisson est particulièrement nuisible aux chèvres.

L'auteur rejette les points de vue ci-dessus mentionnés et fait venir le mot *άγούδουρας* du turc *ađı dđgü* [*ađu dđgü*] = aliment vénéneux (il s'agit d'une plante jaune qui est utilisée comme médicament contre les maux de ventre) et de la terminaison *-ουρα*, > *άγουδούρα* > *άγούδουρας*; l'auteur mentionne que la dénomination de cette plante est due à ses propriétés vénéneuses.

CHR. TZITZILIS, *Contribution à l'étymologie de mots originaires du Pont Euxin.*

Dans cette étude, l'auteur s'efforce de situer l'origine de cent cinquante et un mots originaires du Pont Euxin. Bon nombre de ces mots sont d'origine turque. Dans un assez grand nombre de cas, le fait de mettre ces mots en relation avec des mots correspondants dans des dialectes turcs ne constitue qu'un premier pas pour aboutir à l'origine exacte des mots grecs. L'origine de ces mots demeure un problème ouvert, tant que l'origine des mots turcs demeure inconnue.

NOTES

Γ. Μ. ΠΑΡΑΣΟΓΛΟΥ, *Ίφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις 946-955.*— Έκδοση τεσσάρων μικροσκοπικῶν σπαραγμάτων ἀπὸ τὴν παπυρικὴ συλλογὴ τοῦ Βερολίνου (P. Berol. inv. 21133), ποὺ ἀνακαλύφθηκαν στὴν Ερμούπολη τὸ 1906 καὶ χρονολογούνται στὸν 1ο ἢ τὸν 2ο αἰ. μ.Χ. Τὸ σωζόμενο κείμενο ἐπιβεβαιώνει μιὰ διόρθωση τοῦ Scaliger στὸν στ. 947 καὶ δείχνει ὅτι κατὰ τὴ ρωμαϊκὴ ἐποχὴ οἱ στ. 953-4, ποὺ μετατίθενται ἀπὸ τὸν Shōne, βρισκόνταν στὴν ἴδια σειρὰ στὴν ὁποία τοὺς παραδίδουν τὰ μεσαιωνικὰ χειρόγραφα.

D. A. CHRISTIDIS, *Un vers de Ménandre dans une lettre du 10e siècle.*— Un problème de compréhension qui se pose dans une lettre anonyme du 10e siècle (J. Darrouzès, *Épistoliers byzantins du Xe siècle*, Paris 1960, lettre 9, 23, 5) est résolu lorsqu'on s'aperçoit que son auteur cite un vers de l'*Arbitrage* (*Ἐπιτρέποντες*) de Ménandre (frg. 9 Koerte = 179 Kock). L'auteur de la lettre a sans doute eu connaissance de ce vers par l'intermédiaire de textes d'autres auteurs qui le citent; il n'en comprend pas exactement le sens.

M. ΚΟΡΙΔΑΚΗΣ, *Autour des proverbes, I.*

1. Archiloque, frg. 112 W. Par l'expression «ἀρκάδος σ' ἔνον», Archiloque se moque d'un guerrier qui s'est montré lâche au combat. Les ânes d'Arcadie étaient réputés pour leur lâcheté tandis que les Arcadiens, au contraire, avaient la réputation d'être de bons guerriers.

2. «Ἡ σάρρα, ἡ μάρρα καὶ τὸ κακὸ συναπάντημα». Les mots σάρρα

et μάρα n'ont pas de rapport avec le mot ἀρά, ni même avec les verbes «σαρώνω» et «μαραίνω» respectivement. Ce sont des «βάμβαρα καὶ ἄσημα ὀνόματα» qu'on trouve dans des imprécations magiques, par exemple dans l'«Hippiatrica» d'Apsyrtos. De même le mot «συναπάντημα» devrait aussi signifier «démon», «fée» (que l'on rencontre à l'improviste).

3. Simonide, 515 P. L'astuce que Simonide emploie pour mettre en valeur la noblesse des mulets et pour dissimuler leur basse condition a son parallèle dans des proverbes grecs modernes, comme par exemple «Μουλάρι, ποιός εἶναι ὁ κύρης σου;» — «Ἄλογον εἶναι ἡ μάνα μου».

4. Arethae scripta minora II, 126, 11-12. La phrase savante «ἔλαφος ἦκεις ἀντὶ παρθένου» n'est pas un vers tiré d'une comédie, mais un proverbe qui a son origine dans le sacrifice d'Iphigénie à Aulis.

5. Choricus III, 31. Dans ce passage, on peut relever la comparaison de Thucydide entre la guerre du Péloponnèse et la guerre de Troie (Thucydide I, 19, 3) et le proverbe «ὠδινεν ὕρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν».

6. CPG, App. II, 37. «ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ ὀβελίσκον τρέφει· ἐπὶ τῶν φροντίδα τῶν οἰκείων ποιουμένων». La leçon «τρέφει» doit être corrigée en «στρέφει»: chacun tourne sa broche.

7. Apostolios XIII, 68 e. La tournure «Ὅ τὸ πένεσθαι...» provient de Thucydide II, 40.

8. Libanius IV, 269, 13. L'expression ancienne «καὶ τοῦτο φρονήσεως τὸ τοῖς βελτίστοις εἰδέναι τὴν ψῆφον τίθεσθαι» n'est que la formulation en prose du vers 295 des *Travaux et des Jours* d'Hésiode.

9. Μάχαιρα ἐλκεσίχειρος. Xénophon élargit, dans la *Cyropédie* (II, 3, 10), la conception épique selon laquelle les armes attirent l'homme (Homère, *Odyssée* π, 294 «αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος»); même la main du jeune enfant se dirige automatiquement vers l'arme.

A. F. VAN GEMERT, *Le poème crétois «La Vie du Grand Saint Nicolas»*.— Le nom du poète de *La Vie du Grand Saint Nicolas* doit être corrigé en Moscholeos Theologitis. Il faut plutôt identifier le poète à la plus jeune des deux personnes attestées sous ce nom, celle qui est mentionnée en 1562. L'hypothèse selon laquelle les vers 1-138 constituent une addition savante — hypothèse qui est exclusivement fondée sur des critères linguistiques — se révèle erronée. Les insertions existantes sont d'une bien plus petite étendue.

G. ΚΕΗΑΓΙΟΓΛΟΥ, *Deux éditions non répertoriées: «Μυθολογικόν Συντίπια» (1765) - «Αραβικόν Μυθολογικόν» (1846)*.— A la suite de recherches effectuées à la Biblioteca Marciana et à l'Österreichische Nationalbibliothek, l'auteur signale et décrit a) une édition non répertoriée du *Syntipas*, Venise 1765, b) une édition non répertoriée des *Mille et Une Nuits* (traduction en grec moderne), Venise 1846.

Ö. FÜVES, *Compléments à la bibliographie hongro-grecque d'André Horváth*.— En 1940, André Horváth a édité la Bibliographie Hongro-grecque qui comprend cent cinquante-deux oeuvres néohelléniques qui ont été éditées en Hongrie. Poursuivant les recherches, l'auteur de l'article est parvenu à enrichir la bibliographie néohellénique de vingt et une autres oeuvres néohelléniques. Dix livres de ce catalogue complémentaire servent des fins nationales, religieuses et didactiques; et les onze autres traitent d'autres sciences. Les traductions en langue slave montrent que l'hellénisme de la Diaspora a joué un rôle important dans la propagation de la civilisation parmi les peuples balkaniques. Les vingt et une oeuvres du catalogue complémentaire ont été éditées entre 1752 et 1876. Quinze d'entre elles ont été éditées à Pest et à Buda. Ce fait rend encore plus évident que ces deux villes étaient le centre intellectuel des Grecs de la Diaspora en Hongrie et que l'imprimerie universitaire de Buda a joué un rôle très important.

N. D. TRIANTAFYLLOPOULOS, «Ἀθεώω». *Restitution de jeu de mot dans les «Kantaraioi» de Papadiamandis*.— Dans la nouvelle d' A. Papadiamandis «Les Kantaraioi», l'auteur restitue la leçon «ἀθεώωουν» au lieu de la leçon «ἀθωώνου» unanimement reçue. Grâce à cette restitution, l'auteur restitue également le jeu de mot de l'écrivain ἐξεθέωναν-«ἀθεώωνου».

Βιβλία και δημοσιεύματα που ἐστάλησαν στὴ διεύθυνση τῶν «Ἑλληνικῶν»*

Εὐρετήριο «Ἀληθοῦς εὐδαιμονίας» τοῦ Ἀθανασίου Ψαλίδα. Ἐπιμέλεια Ν. Κ. Ψημένου, Γιάννινα 1983. 8ο, σσ. 32. (Εὐρετήρια κειμένων νεοελληνικῆς φιλοσοφίας).

Κωτόπουλου, Η. Θ., Ἡ τυποποιημένη φράση «ὡς δὺο...» καὶ ἡ λειτουργία της μέσα στὴν «Ἰλιάδα». Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Δωδώνη» ΙΑ' (1982) 73-152.

Μαυρομάτη, Γ. Κ., Τὸ πρότυπο τοῦ «Ἐρωτόκριτου», Ἰωάννινα 1982. 8ο, σσ. 339. (Διδακτορικὴ διατριβή, Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων).

Νέα Ἱστορία Ἀθέσθη Κυθηρέου, ἐπανεκδόση τῆς πρώτης βενετικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1749. Εἰσαγωγή καὶ ἐπιμέλεια Ἀλέξη Πολίτη, Ἀθήνα 1983. 8ο, σσ. νς'+54 καὶ φωτοαναστατικὴ ἐπανεκδόση. (Κέντρο Νεοελληνικῶν Ἑρευνῶν Ε.Ι.Ε., 28).

Παπαγεωργίου, Μαρία Γ., Παραμύθια ἀπὸ μύθους ἀρχαίων ἑλληνικῶν ποιητικῶν ἔργων ποὺ χάθηκαν καὶ ἄλλα παραμύθια τοῦ Βλαχόφωου χωριοῦ Σκρᾶ (Λιούμνιτσα), τόμ. Α-Β, Θεσσαλονίκη 1984. 8ο, σσ. XXXVIII+500.

Σακελλαρίου, Ἀντ. Η., Ἡ μεταφορικὴ χρῆση τῆς λέξεως *facilitas* στὸν Τερέντιο. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Παρνασσός» ΚΕ' (1983) 711-714.

Χρηστίδη, Δ. Α., Μαρκιανὰ Ἀνέκδοτα. 1. Ἀνάχαρσις ἢ Ἀνανίας. 2. Ἐπιστολὲς - Σιγίλλιο, Θεσσαλονίκη 1984. 8ο, σσ. 377. (Διδακτορικὴ διατριβή).

Bassole, J. - Y., Ἡ ἰδεολογία τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου στις σύγχρονες του λατινικὲς ἀφηγηματικὲς πηγές μέχρι το 324, Θεσσαλονίκη 1984. 8ο, σσ. 388. (Διδακτορικὴ διατριβή).

Burgi - Kyriazi, M., Démétrios Galanos. Enigme de la Renaissance orientale, Paris 1984. 8ο, σσ. 160.

Constantinides-Hero, Ang., Letters of Gregory Akindynos, Washington 1983. 8ο, σσ. XLVII+465. (Dumbarton Oaks, Texts VII. Corpus Fontium Historiae Byzantinae, vol. XXI).

Critobuli Imbriotae Historiae, Recensuit D. R. Reinsch, Berlin 1983, Walter de Gruyter. 8ο, σσ. 114 +267, πίν. 7. (Corpus Fontium Historiae Byzantinae, vol. XXII).

Dennis, G. T., Byzantium and the Franks 1350-1420, London 1982. 8ο, σσ. 320 (Variorum Reprints. Collected Studies Series; CS 150).

Hunger, H., Prochoros Kydones, Übersetzung von acht Briefen des Hl. Augustinus, Wien 1984. 8ο, σσ. 92. (Wiener Studien, Beiheft 9).

Kambylis, Ath., Prodromea. Textkritische Beiträge zu den Historischen Gedichten des Theodoros Prodromos, Wien 1984. 8ο, σσ. 132. (Österreichische Akademie der Wissenschaften).

* Τὰ βιβλία ποὺ ἀποστέλλονται στὰ «Ἑλληνικά» γιὰ βιβλιοκρισία δὲν ἐπιστρέφονται, ἀν δὲν γίνῃ ἡ κριτικὴ τους παρουσίαση. Στὴν περίπτωση αὐτὴ τὰ βιβλία ἀνήκουν πλέον στὴ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Karageorgos, G., Die Arete als Erziehungsideal in den Dichtungen des Theognis, Frankfurt am Main 1979. 80, σσ. 164.

Kontorini, V., Inscriptions inédites relatives à l'histoire et aux cultes de Rhodes au IIe et au Ier s. av. J.-C. Rhodiaka I, Louvain-la-Neuve 1983. 80, σσ. 114, πίν. XVII. (Institut Supérieur d'Archéologie et d'Histoire de l'Art Collège Érasme).

Lilie, R. J., Handel und Politik, zwischen dem byzantinischen Reich und den italienischen Kommunen Venedig, Pisa und Genua in der Epoche der Komnenen und der Angeli (1084-1204), Amsterdam 1984, Verlag Adolf M. Hakkert. 80, σσ. XXIII+714.

Manusakas, M. I. - Puchner, W., Die vergessene Braut. Bruchstücke einer unbekannteren kretischen Komödie des 17. Jahrhunderts in den griechischen Märchenvarianten vom Typ AaTh 313c, Wien 1984. 80, σσ. 232. (Österreichischen Akademie der Wissenschaften).

Meyerhoff, D., Traditioneller Stoff und individuelle Gestaltung. Untersuchungen zu Alkaios und Sappho, Hildesheim 1984. 80, σσ. 264. (Beiträge zur Altertumswissenschaft, Bd. 3).

Oikonomides, N., Actes de Docheiariou, Texte +Album, Paris 1984. 80, σσ. XIV+397 καὶ LXXII πίνακες (Archives de l'Athos XIII).

Olivier, J. M. - Monégier du Sorbier, M. A., Catalogue des manuscrits grecs de Tchécoslovaquie, Paris 1983. 80, σσ. XXVI+239, πίν. 102 +XXVIII. (Centre National de la Recherche Scientifique).

Ševčenko, I., Ideology, Letters and Culture in the Byzantine World, London 1982. 80, σσ. 368. (Variorum Reprints. Collected Studies Series; CS 155).

Tachinoslis, N., Handschriften und Ausgaben der Odyssee, Frankfurt am Main 1984. 80, σσ. 142. (Studien zur klassischen Philologie, Bd. 13).

Volk, R., Gesundheitswesen und Wohltätigkeit im Spiegel der byzantinischen Klostertypika, München 1983. 80, σσ. LXXX+326. (Miscellanea Byzantina Monacensia, 28).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΤΟΥ 34ου ΤΟΜΟΥ

Α') ΜΕΛΕΤΕΣ

Baud-Bovy (S.), L'épître était-il un rythme dorien?	Σελ.	191-201
Conomis (N. C.), Concerning the New Photius II	»	151-190
» , Concerning the New Photius III	»	287-330
Eideneier (H.), Leser- oder Hörerkreis? Zur byzantinischen Dichtung in der Volkssprache	»	119-150
Καραποτόγλου (Κ.), 'Η έτυμολογία τής λέξης <i>αγούδουρας</i> (Hypericum)	»	422-435
Κεχαγιόγλου (Γ.), Λίνος Ν. Πολίτης (1906-1982)	»	7- 22
» , Συμπληρωματικά για την <i>Ιστορία Πτωχολέοντος</i>	»	356-368
Μηνά (Κ.), Γλωσσικές παρατηρήσεις στα «Βραχεία Χρονικά»	»	412-421
Passaloglou (E.), Definition, Unity of Virtues, and Plato's Development	»	331-351
Πατρινέλη (Χ. Γ.), Κατανομή ελληνικῶν πληθυσμῶν σέ φύλα καί σέ ομάδες ηλικιῶν	»	369-411
Πρωτοψάλη (Ε. Γ.), 'Ο Κωνσταντῖνος 'Αριστίας καί τὰ ἀνέκδοτα ποιήματά του	»	56-100
Τζιτζιλῆ (Χρ.), 'Ανάλεκτα έτυμολογικά	»	101-118
» , Συμβολή στην ποντιακή έτυμολογία	»	436-477
Vella (H. C. R.), Lack of Metrical Variety in Valerius Flaccus' Hexameters?	»	23- 42
Yanni-Hatzopoulou (M.), The Elizabethan View of the Greek Romances	»	43- 55
Χρηστίδη (Δ. Α.), Βακχολίδη, 'Επίνοι 3, 44-45	»	352-355

Β') ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

A. G. Tsopanakis, On Euripides' <i>Iph. Taur.</i> 369 ff. A. S. Kapsomenos, On Aristophanes' <i>Ranae</i> 1256. J. N. Kazazis, Demosthenes 8.17. I. P. Πανέρη, 'Ο διάλογος τοῦ 'Αριστοτέλη <i>Περί παιδείας</i> . I. E. Στεφανῆ, 'Η συμμετοχή τῶν 'Αλιαρτίων στή Πτώια. Th. D. Papanghelis, Propertius 2.32. 5-6. A. Chr. Lolos, Antike Scholien zur Anthologia Graeca-Palatina	»	203-225
G. M. Parássoglou, <i>Iphigenia Taurica</i> 946-955. Δημ. Α. Χρηστίδη, 'Ενας στίχος του Μενάνδρου σε μια επιστολή του δέκατου αιώνα. Μ. Ζ. Κοπιδάκη, Παροιμιακά, I. A. F. van Gemert, Το κρητικό ποίημα <i>Βίος του Αγίου και Μεγάλου Νικο-</i>		

- λίον. Γ. Κεχαγιόγλου, Δύο αββηλιογράφητες εκδόσεις: *Μυθολογικόν Συντίπα (1755) - Αραβικόν Μυθολογικόν (1846)*. Ö. F ü n v e s, Προσθήκες στην ούγγροελληνική βιβλιογραφία του 'Ανδρέα Horváth. Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλου, «'Αθεώνω». 'Αποκατάσταση λογοπαιγνίου στους *Κανταραίους* του Παπαδιαμάντη Σελ. 479-507
- 'Ιω. Τουλουμάκου, 'Η έρευνα τής αρχαίας ελληνικής ιστορίας στη Σοβιετική 'Ενωση (Κριτική). » 507-530

Γ') ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

- 'Αντωνίου (Μ.)- Βλ. Λεξικό Σολωμοῦ
- Argyriou (A. s. t.), *Les Exégèses grecques de l'Apocalypse à l'époque turque (1453-1821)* (I. Δ. Καραβιδόπουλος) » 254-257
- Aridas (K.), *Freiheit oder Tod. Bilder des Panagiotis Zografos über den Kampf der Griechen gegen die türkische Fremdherrschaft 1821 bis 1830. Mit Auszügen aus den Memoiren des Generals Makrygiannis* (Α. Χαράλαμπίδης) » 560-563
- Berger (Al.), *Das Bad in der byzantinischen Zeit* (M. Rodziewicz) » 576-577
- Bühler (W.), *Zenobii Athoi proverbialia vulgari ceteraque memoria aucta edidit et enarravit* W. B. (M. Ζ. Κοπιδάκης) » 538-541
- Gentili (B.)- Βλ. *Poetae Elegiaci*
- Jeffreys (El. und M.), *Popular Literature in Late Byzantium* (H. Eideneier) » 548-551
- Kaegi (W. E.), *Army, Society and Religion in Byzantium* (B. Νεράντζη-Βαρμάζη) » 541-545
- Καρνέζη (I. H.), 'Ομηρικά. Οί Αΐαντες στην 'Ιλιάδα καί οί συγγενείς τους (X. Ξυδάς) » 229-230
- Καψωμένος ('Ερ.)- Βλ. Λεξικό Σολωμοῦ
- Κούμα (K. M.), 'Επιστολή πρὸς Φραγκίσκον Κ. Μαῦρον (Γ. Κιράς) » 264-267
- Λαδογιάννη (Γ.)- Βλ. Λεξικό Σολωμοῦ
- Lancha (J.), *Recueil général des mosaïques de la Gaule, III-Narbonnaise-2. Vienne* (II. 'Ασημακοπούλου - 'Ατζακά) » 243-245
- Lemerle (P.), *Les plus anciens recueils des miracles de saint Démétrius et la pénétration des Slaves dans les Balkans* (Αντ.-Αίμ. Ταχιάος) » 245-253
- Λεξικό Σολωμοῦ. Πίνακας Λέξεων τοῦ ἑλληνόγλωσσου σολωμικοῦ ἔργου. Συνεργάστηκαν: 'Ερ. Καψωμένος, Μ. 'Αντωνίου, Γ. Λαδογιάννη, Μ. Στρογγάρη, Ι. Τριάντου (I. Ν. Καζάκης) » 553-559
- Lilie (R. J.), *Byzanz und die Kreuzfahrerstaaten* (B. Hendrickx) » 575-576
- Luttrell (Anth.), *Latin Greece, the Hospitallers and the Crusades 1291-1440* (C. Hatzidimitriou) » 545-547
- Παπαδάκη (E. M.), *Μορφαι τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κρήτης τοῦ 15ου καί 16ου αἰῶνος κατὰ τὰς γραμματειακὰς πηγὰς* (M. Ζ. Κοπιδάκης) » 552-553

Poetae Elegiaci, Testimonia et Fragmenta. Pars I. Ediderunt B. Gentili et C. Prato (Α. Γ. Τσοπανάκης)	Σελ.	563-574
Prato (C.) - Βλ. Poetae Elegiaci		
Rizzi (Alb.), Vere da pozzo di Venezia (Γ. Πλουμίδης)	»	258-259
Seidensticker (B.), Palintonos Harmonia. Studien zu komischen Elementen in der griechischen Tragödie (Δ. Ι. Ίακώβ)	»	531-537
Shipp (G. P.), Modern Greek Evidence for the Ancient Greek Vocabulary (N. C. Conomis)	»	240-243
Spatharakis (I.), Corpus of dated illuminated Greek Manuscripts to the Year 1453 (B. "Ατσαλος)	»	259-264
Στεφανή (I. E.), Ο δούλος στις κωμωδίες του Αριστοφάνη (Φ. Ι. Κακριδής)	»	230-234
Στρογγάρη (M.) - Βλ. Λεξικό Σολωμοῦ		
Συνοδινόυ (K.), "Εοικα - εικός και συγγενικά από τον "Ομηρο ὡς τὸν Ἀριστοφάνη (Γ. Βελούδης)	»	227-229
Τριάντου (I.) - Βλ. Λεξικό Σολωμοῦ		
Trypanis (C. A.), Greek Poetry from Homer to Seferis (Δ. Ι. Ίακώβ)	»	234-240
Ψημμένου (N.) - Βλ. Κούμα Κ.		
Νεκρολογία: Karl Büchner (1910-1981) (Α. Ι. Κεσίσογλου)	»	269-271
Résumés - Περιλήψεις	»	273-281
	»	579-586

